

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΞΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Η ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΚΑΛΟΓΗΡΩΝ

Μια έρευνα του Γάλλου δημοσιογράφου Μαρσέλ Μερμούζ στην ιερή πόλη. 'Ο κίντυματικός «φιλάνθρωπος» της Παλαιστίνης. 'Η άσπικαλύφει ενός 'Αγγλου άστυνομικού. 'Η ανατριχιαστικές φυλακές της Μάρ Σαμπά. Πώς έξηφρανόθη η 'Αμερικανική μίς Ρεμπέρτ. Τά έσκακιστήρια τών μοναχών. Μαστίγωμα μέχρι χίματες!... Τά ρασεφόρα θηρία!..

Γάλλος δημοσιογράφος Μαρσέλ Μερμούζ, άστειρα από ένα ταξείδι που έκανε στην Παλαιστίνη, δημοσίεψε ένα πλήθος άρθρων για τη ζωή της και για τη σημερινή κατάσταση τών 'Αγίων Τόπων. Μεταξύ τών άλλων όμως αναφέρει και τό άκόλοθο παράδοξο περιστατικό, που τού συνέβη, τού όποιου τού άπεκάλυψε την πιο ανατριχιαστική φυλάκη :

«Την ίδια μέρα της άφιξής μου στην 'Ιερουσαλήμ, γράφει ό κ. Μερμούζ, ένώ από τόν έξώστη τού Ξενοδοχείου μου θαύμαζα την μεγαλοπρεπεία της ιερής πόλεως, που άπλώνονταν όσο έφτανε τό βλέμμα μου, και άσπεδάσα με τό μουσικό τού πληθυσμού της, δέχτηκα την έπίσκεψη ενός μοναχού. 'Ηταν γυμνός μ' άσκητική απλότητα κι έλεγε στη μέση του τό τριζύνο σχοινί τού μαρτυρίου. Η φρολογονμία του έλεγε μια παράδοξη γλωσσολογία, που έρχόταν σέ μεγαλό άντίθεση με τό Σουρη κι' άνησχυρο βλέμμα του.

—Μέ συζητείτε πού σας άνησχυο, κίριε, μου έλεε, σταναφώνοντας μ' ευθέεια τού χέρου τού στο στήθος. Θέλω όμως νά σας βοηθήσω νά κάνετε μια καλή πράξη. Μ' αϊό, άλλωστε τόν τρόπο ό Κύριος θα πια αβλή, έγη τ' άμαρτηιά σας και θα σας δώση μια τιμητική θέση στην Παράδεισο.

—Πότε μου, τού απάντησα, σάν άδελφός μου βέβαια έχω κι' έγώ τό έλαττωμά μου. Έμια έτοιμος λούπιν νά μάθο πως θα μπορέσω τό έξεμεινίσω τόν 'Υψιστο.

—Μέ μια άγαθοσργία, τέκνον μου, όσα δαρθώνονται. Είμαι ό πρόεδρος της Φιλανθρωπικής 'Εταιρείας της 'Ιερουσαλήμ...

—Κατάλαβα, θέλετε νάτι για τούς φτωχούς σας, τόν δέκαξα.

Κι' έπειδή έννοια μου καταστατοχώρα από την παρουσία αϊού τού ρασοφόρου με τό μαγνητικό βλέμμα, έθγαλα νεύμα τό πορτοφόλι μου και τού έδωσα μερικά χαρτονομίσματα. 'Ο μοναχός τ' άπηρε, μαρτυροφώντας ένα σωρό εικόλες, κι' έβην 'άργα, με πικμένο τό κεφάλι, έξασοκουλώνοντας νά κρατή τό χέρια σταφυρομένα στο στήθος του.

'Η ιερή πόλις ήταν γεμάτη άπό αϊούτους τούς «φιλάνθρωπους». Καθ' ένός δέχονταν την έπίδοσή τους και κατέβαλε τό σχετικό σμαρτίκι για την άφες τών άμαρτιών του. 'Ετσι δέν μου έκανε καιμιά έντύπωση ή έπίσκεψή του και συνέχισα νά θαυμάζω τούς κίριους της 'Ιερουσαλήμ, της έγκλησίας και τούς μοναχούς της.

'Όταν όμως, άστειρα από δύο ώρες, θέλησα ν' άγοράσω μια άναστησική χρυσοσεντηνη καπουσασκάλια από έναν 'Εβραίο παλαιολόγο, είδα μ' έκπληξη ότι δέν είχα μαζί τό πορτοφόλι μου. 'Ομολογώ ότι άνησχυο, γιατί μέσα σ' αυτό τάλλα όλη την περιουσία μου. 'Η άπώλεια τού σημανε για μένα την τελεία...χρυσολία μου. Θά ήμουν άναρχα σμένος νά μείνω χωρίς έλατό σ' αυτή την άγνωστη πόλι και νά περμένο νά μου στείλουν χρήματα από τό Παρίσι.

—Δέν υπάρχει άμφιβολία, σκεφτήκα, ότι μου τό έκλεψε στο δρόμο κανένας έπιτηδύος Μοισουλάκιος.

'Ανήσχυο. Έφραξα στην άστινομία και διαγγέθηκα στον 'Αγγλο ό στυνωτικό τι μου συνέβη. Τού είπα πως είχα περάσει τη μέρα μου, που είχα πάει να κοπούς άνθρώπους είχα δει. Τού ανέφερα μ' άδαιμονία και την έπίσκεψη τού φιλάνθρωπου μοναχού.

'Ο 'Αγγλος άστινομικός, παραδόξως, μου ζήτησε νά τού περιγράψω αϊτόν τόν παράξενο έσπεκώτη μου. Κι' όταν τελείωσα την άφήρησή μου, άνοιξε χαμογελάοντας τό στυράκι του και μου έδειξε μια φωτογραφία.

—Τόν γνωρίζετε αϊτόν ; με ρώτησε.

—Βεβαίως, τού απάντησα κατάπληκτος. Είχε ό πρόεδρος της Φιλανθρωπικής 'Εταιρείας !

—Τώρα πάρτε και τό πορτοφόλι σας κι' άλλωτε νά είσαστε πιο προσεχτικός ! μου έλεε ό άστινομικός.

—Πού τό βρήκατε ; τόν ρώτησα χαρούμενος.

—Στις τοίτες τού αγίους σας, μου έλεε, τόν όποιο συλλάβαμε την ώρα που έβγαίνε από τό Ξενοδοχείο σας, γιατί κατηγορείτο για πολλές παρομοίες άπάτες. Αϊτή τη φορά όμως δέν θα γλιτώση την Μάρ Σαμπά. 'Η 'Ιερά Σύνοδος έ

χει ένα πλήθος μηνύσεις εναντίον του και είνε άποραρισμένη να τον τιμωρήσει παραδειγματικά. Είνε ένας διάσημος «πορτοφολάς», που σας κλέβει τό πορτοφόλι χωρίς νά τό αντίληφθετε !..

—Τι είνε αϊτή ή Μάρ Σαμπά ; άπόρησα.

—'Η φυλακή τών μοναχών της 'Ιερουσαλήμ. Πρέπει να πάτε να την έπισκεφθετε. Θα έχει για σας μεγάλο ένδιαφέρον.

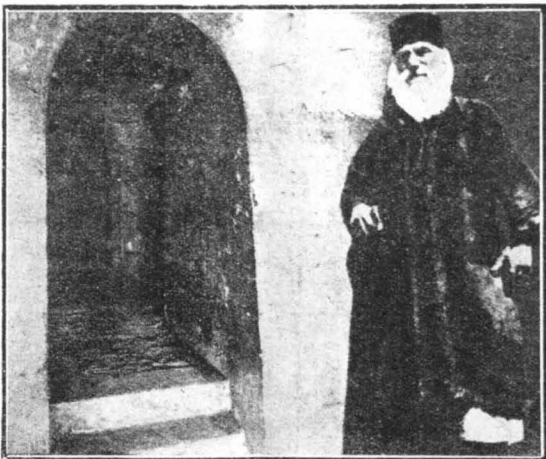
Πράγματι, ή έπίσκεψη μου στη Μάρ Σαμπά μου έδωσε όλοο για ένα πολύροστο άρθρο μου και μ' έκανε να δώ με τρόμο πως ζουν ό καταδικασμένοι μοναχοί. Αϊτή ή φυλακή βρέσκεται στην άκρη ενός γαροανού, μιάς σκοτεινής χαράδρας, προς άνατολάς της έρήμου, που στυνδεί την 'Αγία Πόλι με τη Νεκρή Θάλασσα. Είνε κτισμένη πάνω σ' άπόρημους βράχους και δεσπόζει της κοιλάδας τών Κέδρων. Τα κελιά της σκαφαλώνουν σ' αϊούτους τούς βράχους και σπάζονται με χρυσασούς κίριους. Μά γύρω της βλέπει κανείς ένα πλήθος έρημων και γαρυμμένων τοίχων από τις θύλακες και τ' άστυροτέλεια που έσπών με τρομαχτική λίσσα κάθε χειμώνα σ' αϊτό τό ερημητήριο τών καταΐτων μοναχών !..

'Όλοο ό τρώξιμο της Μάρ Σαμπά είνε καταδικασμένο σέ θάνατο. Δέν πρόκειται ποτέ να Ξαναγορίσουν στον κόσμο. Ζούν μέσα στην άπόλητη μοναχιά, στην άκρη μιάς τρομαχτικής χαράδρας, που έχει βάθος εκατόν πενήτα μέτρα. Είνε θαμνιστο ζωντανοί. Τα κελιά τους δέν έχουν άλλο στόλισμα, από έναν Ξύλινο έπιταρομένο ό ή φυλακισμένοι κομψοίτα καταγής, στα μάγουρα, με μια μόνο κομψήρα.

Οι έκκεντρικοί περιηγητά, που με γίλιος κόπος ήτάνουν έξέκελί πέρα για να βιανοποήσουν την περιήρησή τους, ανατριχιάζουν από τό θέμα που αντίκρίζουν τά μάτια τους. 'Όλοο ό μοναχοί έχουν σατανικές φροσπονίες, τούς κοττάζουν με βέβαιατα έξαγρωμωμένο θηριον και δέν διαφέρουν καθόλου από τούς στυγερούς έγκλημάτις τών κατήγνων ! 'Όπως όμως σ' όλα τά μοναστήρια, έτσι και σ' αϊτό, άπαγογένητα νά πατήση τό πόδι της γυναίκας. Κάποτε μια 'Αμερικανίδα θέλησε νά ξεγελήσει τόν παισιόνορο φύλακα της είσοδού της Μάρ Σαμπά. Ντύθηκε λούπιν άνδρικά, έκοψε σάν άνδρας τά μαλλιά της και κατύγνοντας με μια γοντή πινα, κατύορθεσε και πέρασε με τούς άλλους στυγερούς της μέσα στη μονή. Μά πλήρως ακράβη αϊτή την άπερκακία της. Οι τρώξιμο αϊτής της μονής, που είχαν παραξενωθή από την όμορφιά και τη έλατή φωνή τού νεαρού περιηγητού, άπεκάλυσαν νά έξασκωθούν την αλήθειή ιδιότητά του, μεταχειρίζόμενοι ένα σατανικό σχέδιο. Προσκάλεσαν τούς περιηγητάς νά δείτυνουν μαζί τους κι' αϊού τούς μεθυσαν με γλυκό κρασί εκατό χρόνων, τούς έδηγήσαν πολλά χιλιόμετρα μακριά από τό μοναστήρι και τούς έγκατέλειψαν μέσα στην έρημο. 'Όταν έκείνοι την άλλη μέρα συνήλθαν από τό μεθύσι τους, είδαν με τρόμο ότι ήξε ξεμαρτυρή ή όμορφιά και τομωρή μίς Ρόμπέρτ, ό σύντροφός τους. Τράβηκό από την άπεκλήσια τους. Ξαναγύρισαν στο μοναστήρι και ρώτησαν τούς μοναχούς. 'Εκείνοι έκαναν ότι δέν ήξεραν τίποτε. Καιμιά γυναίκα, από πολλά χρόνια, δέν ήχη πατήσε τό πόδι της στο μοναστήρι.

—Αδελφοί μου, τούς είπαν, ό έκκλησιαστικοί κανόνες δέν έπυτρέπουν την παρουσιή ούτε γάτας έδομεία. Ποιά φροδομεία ήμπος ό Παναγάθος έκάλεσε τό σύντροφό σας κοντά του ! Κρίμα μόνο που ή χαράδρα της κοιλάδας τών Κέδρων είνε τόσο βαθύα, όστε δέν θα μπορέσει να βρήςτε τό πτώμα τού φίλου σας, ό όποιος, καθώς ήταν μεθυσμένος, θα έγρασε τό δρόμο και θα έπρεσε μέσα σ' αϊτήν !..

'Η αλήθεια όμως ήταν πολύ διαφορετική. Καί έξασκωβόθηκε από ένα σημείωμα, που βρήθηκε, 'όστερ από πολλά χρόνια, μέσα σ' ένα μικρό Ξύλινο κοντι στους άπόρημους βράχους, από έναν 'Αγγλο, τόν σερ Τζόν Κάουεν, και τό όποιο ήταν γραμμένο από την άκρη μίς Ρόμπέρτ. 'Η τομωμή 'Αμερικανίδα έγραφε ότι ό κατάδικος της Μάρ Σαμπά, αφού έξασκωβόσαν ότι ήταν γυναίκα, την κράτησαν σ' ένα κελιά τών μοναστηριού και την υπέβαλαν σ' άποτόρτατα βασανιστήρια, για νά της βγάλουν τό πορηό πνεύμα που την ήχε κερπίσει ! Αϊτό τό σημείωμα της άτυχής Ξένης, φυσικά, άναστάτισε την

Μοναχός της Μάρ Σαμπά

ΤΟΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΥΘΥΜΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

"Ένας Γάλλος, από τη Βόρεια Γαλλία, ή οποία, ως γνωστόν, είχε δοκιμαστή πολύ από τη θελλόδη προέλασι και τις λεηλασίες των Γερμανών κατά τον Εθρωναίο πόλεμο, ταξιδεύοντας τελευταία στη Γερμανία, κατέλυσε σ' ένα μεγάλο ξενοδοχείο του Βερολίνου. Έκει, μπαίνοντας στο δωμάτιο στο όποιον τον οδήγησε ο υπάλληλος του ξενοδοχείου, στάθηκε έξωρα και κύτταζε περίεργα πάνω στο τζάκι, όπου βρισκόταν ένα υπέροχο έκκεριές. Πλησίασε κατόπιν πιο κοντά στο τζάκι, έβγαλε το καπέλο του και έκανε μια βαθιά ανάπνοσι από το έκκεριές. Ο υπάλληλος του ξενοδοχείου τ'α ελξε χαμένα μαζί του.

—Μία τί κάνετε, κύριε; τόν ρώτησε τέλος, παραξενευμένος.
—Μην άνησυχείς, φίλε μου, τόν απάντησε ο Γάλλος. Δέν είνε τίποτα. Πρόκειται για μία παλιά μου γνωριμία, την όποια χαριτώ... Και τοδίζει το κλεμένο ρολόγι.

Σ' ένα σαλιόν, στο Παρίσι, την ώρα της συγκεντώσεως, μερικοί από τούς παρερισκομένους συζητούσαν για τις μεγάλες έμενερέσεις.
—Είνε γεγονός, είνε τότε ένας μυθοστοριογράφος, και γεγονός θλιβερό, μάλιστα, τ'ό ότι τίποτε άπ' όσα εφευρέθησαν για την πρόοδο τής ανθρωπότητας δέν έπνοήθη άπ' αυτούς ποι άσολούνται μ' αυτά τά πράγματα. Παραδείγματος χάριν, τ'ό τηλεκόπιο δέν όφείλεται σ' έναν άστρονόμο, όπτε τ'ό μικροσκόπιο σ' έναν φυσικό, όπτε ή πυξίς σ' έναν ναυτικό, όπτε ή πυρίτις σ' έναν στρατιωτικό... Τ'ό πλείστον, μπορεί να πη κανείς, τών εφευρέσεων αυτών όφείλονται στην τύχη...

Αυτή τ'ή στιγμή κάποιος από τούς παρερισκομένους γύρισε και είνε έξυπνότερα στον φλόγο μυθοστοριογράφου :
—Πράγματι, κύριε, έχετε δίκιο. Κατά τ'ή γνώμη σας όμως θά-προσε να έχη έφευρει και τις άπομηχανές κανέναν...σταθιαόχηρς !... Κόκκαλο ο μυθοστοριογράφος.

Κάποτε ένας βαδύλοπος Νοτιοαμερικανός είχε επισκεφθί με τ'ά δυό τον πανάσχημα παιδιά τόν Ζωολογικό Κήπο τού Λονδίνου. Έκει, άφού έθαύμασαν όλα τ'ά θηρία, ο πατέρας πλησίασε έναν φύλακα τού Κήπου και τού είνε :

—Άκουσε, φίλε μου. Θέλω να με π'ας κατευθείαν στον διευθυντή σου. Έχω να τού προτείνω κάτι πολύ σοβαρό.
—Και σάν τί έχεις να προτείνεις στον κ. διευθυντή; τόν ρώτησε ο φύλακας.

—Έχω μια μεγαλειόβολη ιδέα, τ'ό έξηγησε ο 'Αμερικανός. Θέλω ν' άγοράσω τόν Ζωολογικό Κήπο για τ'ά παιδιά μου. Π'ας σου φαίνεται ή ιδέα μου ;

—Πολύ φοβόμαι ότι δέν θά γίνη τίποτε, απάντησε ο φύλακας, χαμογελών'ας πορηά. Γι' αυτό θά ήταν καλύτερα ν' άγοράσεις τ'ά παιδιά σας για τόν Ζωολογικό μας Κήπο !... Τι λέτε !...

"Αλλά ο πλούσιος Νοτιοαμερικανός δέν απάντησε.

"Αγγλική άστυνομία, ή όποια και έρείνησε τ'ό μοναστήρι, για ν'α την ανακάλυψη. Μά δέν κατορθώσε τίποτε. Ο μοναχός δέν ήξεραν τίποτε και δέν είχαν δη τίποτε. Κι' έτσι τ'ό μυστήριο της έξαφανίσεως τής μίς Ρόμπερτ εξακολουθεί να προσμύνη και σήμερα ανεξήγηαστο !

"Έμεινα σ' αυτή την εμιαλική φύλαξη τών κολασμένων ρασοφόρων δυό μέρες, κι' έτσι μου δόθηκε ή ευκαιρία να παρακολουθήσω όλες τις ανατριχιαστικές λεπτομέρειες τής καθημερινής ζωής τους. Οι κατάδικος σπώνοντα μόλις χαράζει ή μέρα και ηγαίνον στην έκκλησία τής μονής, από την όποια δέν φεύγουν, παρά άφού πούν γονατιστοί πάνω στις σκληρές πλάκες τόσες προσευχές, όσες χάνδρες έχει τ'ό μακρό κοιπολόι τους. Έπειτα βγαίνουν στο προαύλιο κι' άφού μείνουν γυμνοί ως τ'ή μέση, άρχίζουν ν' άλληλομιστριώνονται μέχρι πού να ματώσουν τ'ά σώματά τους και να βγάλουν άφρούς από τ'ό στόμα τους ! Κατόπιν ο ηγοίμενος τούς αλείφει μ' ένα ειδικό λάδι από βότανα, ποι παίει τούς πόνους και γιαιτρείει τις πληγές και τούς άρπηνει να περιποιηθούν τόν κήπο τους και τ'ά μικρά χωράρια τους. Η δουλειές τους είνε υπερβολικά κοπιαστικές. Αν δέν θέλουν να πεθάνουν τής πείνας, πρέπει να δουλέψουν σκληρά για να κατορθώσουν να κάνουν πάνω σ' αυτό τ'ό βραχώδες έδαφος χωράρια κι' άμπελώνες. Τ'ό τραγικό είνε ότι με τις πρώτες θύελλες τού χειμώσου όι' αυτά παρασβύονται από τις κατακλινομαίες βροχές κι' οί μοναχοί τόν άλλο χρόνο είνε υποχρεωμένοι πάλι να ξαναρχίσουν από τ'ό φεμα τ'ή δουλειά τους. Τ'ό μεσημέρι, πριν να καθίσουν στο τραπέζι, μαστιγώνονται πάλι μεχρις αίματος, τ'ό ίδιο δε γίνεται και τ'ό βράδι, μετά τ'ή νυχτερινή λειτουργία. Οί μοναχοί τής Μάγ Σαυπά είνε οί τρομερότεροι σαδιστάι. Η μονασιά, οί κωκονίες και ή στερήσεις τούς έχουν κάνει να χάσουν κάθε ανθρωπισμό τους και να γίνουν θηρία, ποι διαφνι για άμα και ποι λερώνουν τις προσευχές με τ'ό στόμα τους. Ολπερισσότεροι από αυτούς έχουν χάσει τ'ά λογικά τους. Άλλοι πάλιν, καθώς μου είναν οί συνάδελφοί τους, μη άντεχοντας στην ανατριχιαστική αυτή έγκατάλειψη τους μέσα στις ζέστες τού κωκαυριού και τις θύελλες τού χειμώσου, γυρομίζονται στη χωράδρα και σπώνοντα τους.

Η Μάγ Σαυπά είνε ή πιο φοιχτή φυλακή για τούς κολασμένους κολοήρους. Οί τρώφιμοί της είνε ξερογαμμένοι άπ' τόν Θεό κι' από τούς ανθρώπους. Είνε θαμμένοι ζωντανά έκει κάτω, στην κοιλάδα τών Κόδρων, μέσα στην έρημο...
ΜΑΡΣΕΛ ΜΕΡΜΟΖ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΙΚΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

"Ω ! Έρωτα !... Και χίλιες ψυχές αν είχα, θα σου τις έδνα. Μά δέν έχω παρά μια μονάχα. Γι' αυτό πάτηνε χίλιες φορές !...
* * * * *
* * * * *

"Η γυναίκες δέν αγαπούν τούς άνδρες, αλλά ένα όν άνάπαρτο, ένα πλάσμα τής άλλόκοιης φαντασίας τους.
Α. Ντιώντ

"Ο ιδανικότερος σύζυγος για μένα θα είνε εκείνος που θα μου λέη : «Είσαι δυστυχισμένη ; Σέ λυποίμαι. Είσαι άδύνατη ; Σέ προστατεύω. Με πρόσβαλες ; Σέ συγχωρώ !»
Κα Μαρία Μπήγχοτ

Δέν υπάρχουν ενάρετες και κακές γυναίκες, αλλά μόνον καλοί και κακοί σύζυγοι.
Κόμησσα Σαλιβάντ

"Η μεγαλειότερη άρετή τής γυναίκας είνε ή σεμνότης.
Α. Κάρ

"Η ευτυχία στον έρωτα μετριέται με δάκρυα !
Π. Τράντα

"Η γυναίκα ποτέ δέν αγαπάει από ιδιοστορία. Μπορεί ναίνε ιδιότροπη σ' όλα, εκτός από τόν έρωτα.
Κάρολος Λεμέλ

"Τ'ό μεγαλιότερο άμάρτημα τού άνδρός είνε ή περιφρόνησι προς τις γυναίκες.
Γασκωνική Παροιμία

"Όποιος παρμιελί τ'ά καθήκοντά του ως σύζυγος, είνε έχθρος τής πολιτείας.
Κινέζου συγγραφέως

Και τ'ό λυγνάρι μας αν σβήσει, πάντα τ'ό ατοχικό μας σπίτι θα λάμπη από την καλωσύνη και την αγάπη μας. Και, ένας ολόκληρος κόσμος, χαρούμενος και φρενιός, βρισκεται μέσα στις δυό λέξεις : «Αγαπημένοι σύζυγοι !»
Νόουζ

"Η φιλάρετρα γυναίκα ζητάει την προτίμησι, και όχι την πραγματική αγάπη.
Λεβί

"Η μόδα είνε ένα βερνίκι, τ'ό όποιο δέν πιάνει παρά μόνο στις μετριότητες.
Ροσμπρόν

"Όταν άκούσεις μια γυναίκα να σου λέη πως δέν είνε όμορφη, τότε τ'ό λιγώτερο ποήγεις να κάνης, είνε να πης : «Ω ! ή καρδιά άστεϊεταται !»
Ιταλός κωμικός

"Η γυναίκα είνε πάντοτε παιδικά.
Α. Βινύ

"Όταν μιλάτε με γυναίκες, προσέχετε καλά τ'ά λόγια σας και ίδιος όταν μιλάτε μαζί τους για μόδα, γλυκόματα, παπάδες και παιδιά.
Ι. Βενισί

"Όσο περισσότερους όρκους δίνουν δυό έρωτευμένοι, τόσο πιο άσταθς είνε ο έρωτάς τους.
Γσπανός συγγραφέης

"Ο άνάπαρτος περιμένει κι' ο παντρημένος σκέπτεται.
Μαλέρμπ

Γυναίκες και άνδρες, μαξιμένοι σ' ένα στενό χώρο, μοιάζουν με ά-χυρα κοντά σε φωτιά.
Γαλλική Παροιμία

Λέγε στις γυναίκες πως είνε όμορφες και θα σε ευγνωμονούν, κι' αν άκόμη τούς λές ψέμματα.
Καλντερόν

Μερικές γυναίκες δέν μπορούν ν' αγαπήσουν παρά μόνον τόν άνδρα που τούς έδειξε τ'ή μεγαλιότερη περιφρόνησι.
Ζ. Λεκόκ

Σύ είσαι ή πατρίδα μου, σύ ή κατοικία μου, σύ ή ίδια ή πνοή μου, αγαπημένη μου γυναίκα...
Κόνδερ

"Η φίλια που γεννιέται από τόν έρωτα αξίζει περισσότερο κι' από αυτών τών έρωτα άκόμη.
Γαλλική Παροιμία

Δέν υπάρχει καλύτερο αγαθό για τόν άνδρα, από μια καλή γυναίκα.
Αγγλική Παροιμία

"Ο έρωτας είνε ή παρφοροσίτη τής φίλιας.
Σενέκας

"Ο γνωστός σύζυγος ποτέ δέν δρασκελάει τ'ό κατόφλι τού σπιτού του, πριν χτυπήσει τρεις φορές τ'ή πόρτα του.
Γαλλική Παροιμία

Ξέρετε ποδ είνε τ'ό θηρίο τής Άποκαλύψεως ; Η ηη-λότυπη γυναίκα, που αγαπάει μ' όλη τ'ή δύναμη τής καρδιάς της.
Ρεον, ντ'ε Σαίλι Πιέρ

"Η γυναιάρα γυναίκα είνε μια κατάρα άστείετης.

